

ΡΟΜΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστών και δεύτερον αριθμούντες χρόνον
στην κλεινήν εδρούμεν γην των Παρθενώνων.

Χίλια ετηκόσα κι' ἕτη
κι' ὅλα χάπια Μπαριπαλέζη.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἑνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὰ γιὰ κάθε χρόνο—ὀκτὼ φράγκα εἶναι μὲ ὄνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—ὀκτὼ φράγκα καὶ ἄτο χέρι.

Αὐγούστου δωδεκάτη,
ἔφυγε τὸ Παλάτι.

Πενήντα τέσσαρα σὺν ετηκόσα,
προσφύγων βάσανα καὶ πάθη τόσα.

Στοὺς πρόσφυγα τῆς Βουλγαρίας, πούλθαν' στὴ γῆ τῆς Ἑλευθερίας.

Καλῶς' στοὺς τόσους ἀδελφοὺς, τῆς Βουλγαρίας τὰ θύματα,
καθεὶς ἄς πρέψῃ νὰ τοὺς' ὄψῃ,
κι' ἄς γίνουσι ὅλοι ραψωδοὶ
νὰ ψάλλουσι τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος τὰ παθήματα.

Τυρταίε μεγαλόφωνε, σὺ ζήτησες νὰ ψάλλῃς
τὰ μεγαλόκαρδα παιδιὰ τῆς νύμφης Ἀγγιέλῃς,
ποὺ σὲ κἀπνοὺς ἀνάμεσα καὶ σὲ φωτῆς καμίνι
στεφανωμένη φώναζε πῶς Ἑλληνίς θὰ μείνῃ.

Καλῶς' στοὺς ποὺ τοὺς ἄφησαν μὲ τὴν ψυχὴν στὸ στόμα
κι' ἦλθαν νὰ βροῦνι παρηγοριὰ στῆς μάννας των τὸ χῶμα,
καὶ Παρθενῶνων μάρμαρα κυττάζουσι καὶ Παλάτια
μὲ βουρκομένα μάτια.

Καλῶς' στοὺς μὲ τοὺς πόνοὺς των καὶ μὲ τὰ βάσανά των,
θερροῖνε βόγγους πῶς ἀκούν μαρτυρικῶν θανάτων,
κι' ὅλα τὰ βλέπουσι γύρω των φωτῆ καὶ στάχτη μόνον
καὶ κρύβουσι μέσα των βαθεῖα τῆς συμφορῆς τὸν πόνο.

Καλῶς' στοὺς πούφεραν ἐδῶ τῆς ἔξω τῆς πατρίδος,
μὲ τῆς κρυφαῖς λαχτάραις των, τοὺς πόθους, τῆς ἐλπίδος,
ποὺ καὶ γι' αὐτάτε ἡ ζήτησις δὲν ἔβγαλε συνίθεσι,
μῆτε σκυφταῖς παρακαλοῦν τῶν ξένων τὴν βοήθειαν,
καὶ μόναις των γιὰ τὸ Σχολεῖον καὶ γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν των
σπαροῦνι χέρι καὶ κτυποῦνι μὲς' στὴν ἀπελπισίαν των.

Μὰ κριμα, δύστυχὰ παιδιὰ, θλιμμένα, μικροφώρα,
κριμα ποὺ δὲν αἴς ἐκαστὴν ἀργήτερα μιὰν ὥραν,
καὶ κάμποσαις ἡμέραις πρὶν δὲν ἦλθαν' ἐδῶ πέρα
στὴν γελαστὴν μητέρα,

γιὰ νὰ ζεχάνατε καὶ σεις φωτῆς, θανάτους, μνήματα,
καὶ τρόμους ἔκφυκτοῦ
μ' ἔκεινον τὸν ποδογύρο κι' ἔδειναν τὰ κουνήματα
τοῦ Ζύπ τοῦ θηλυκοῦ.

Τὸ ξυλέγιο τὸ ζευγάρι γιὰ τὸν Βασιλεῖα παρλάρει.

Π.— 'Τέλειωσε κι' ἡ φασαρία,
ποῦ γινε' στὴν Βουλγαρία.
Τώρα δὲν ἀπασχολεῖ
νέα συμφορὰ τὸ κράτος...
τέλο, πάντων, Φασουλῆ,
ἔφυγε κι' ὁ Κορανάτος.

Τὴν δευτέρα πρὸς τὴν Τρίτην
'μπῆκε μὲς' στὴν Ἀμφιτριτῆν,
κι' ὅλοι τοῦπαν' στὸ καλὸ
κι' ἄσυχον νὰ βρῇ γαλὸ.

Ὁ Κορφατῆς, εὐφροσύνης
τὸν σικώδεσε κι' ἔδειξε
κι' ὄλοι Σύμβουλοι μαζί.

Ἐφοροῦσαν ρεδιγιάτικαις,
καὶ τοὺς βλέπασι κεγηγῆσαι,
κάμποσοι μπουρζοῦλαι.

Φ.— Ἐφυγε κι' ἐγὼ τὴν ἔβρω,
καὶ γι' αὐτὸ μεγαλῶς χαίρω,
Περικλῆ μου σὺν γιοβάρδω.

Π.— Ἐφυγε, βρε τραστῆνι,
στὸ Μαριεβαδ πηγαίνει
γιὰ νὰ βρῇ τὸν Ἐδοῦάρδω.

